TEISINGUMO TEISMO (antroji kolegija) SPRENDIMAS

2004 m. gruodžio 16 d.*

Byloje C-293/03

dėl *Tribunal du travail de Brussels* (Belgija) 2003 m. gegužės 20 d. nutartimi, kurią Teisingumo Teismas gavo 2003 m. liepos 4 d., pagal EB 234 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

Gregorio My

prieš

Office national des pensions (ONP),

TEISINGUMO TEISMAS (antroji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas C. W. A. Timmermans, teisėjai C. Gulmann, R. Schintgen (pranešėjas), G. Arestis ir J. Klučka,

* Proceso kalba: prancūzų.

generalinis advokatas A. Tizzano,
posėdžio sekretorė M. Múgica Arzamendi, vyriausioji administratorė,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį ir įvykus 2004 m. birželio 17 d. posėdžiui,

išnagrinėjęs rašytines pastabas, pateiktas:

— G. My, atstovaujamo advokato C. Rosenfeld,

— *Office national des pensions,* atstovaujamos G. Perl ir J.-P. Lheureux,

— Graikijos vyriausybės, atstovaujamos A. Samoni-Rantou ir M. Tassopoulou,

— Nyderlandų vyriausybės, atstovaujamos H. G. Sevenster,

— Europos Bendrijų Komisijos, atstovaujamos D. Martin,

susipažinęs su 2004 m. rugsėjo 9 d. posėdyje pateikta generalinio advokato išvada,

priima šį

Sprendimą

1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą susijęs su EB 2, EB 3, EB 17, EB 18, EB 39, EB 40, EB 42 ir EB 283 straipsnių bei 1968 m. spalio 15 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 1612/68 dėl laisvo darbuotojų judėjimo Bendrijoje (OL L 257, p. 2) 7 straipsnio aiškinimu.

2 Šis prašymas paduotas nagrinėjant bylą tarp G. My ir *Office national des pensions* (toliau – ONP), kurioje pastaroji atsisakė atsižvelgti į suinteresuotojo asmens Europos Bendrijų institucijoje padarytą profesinę karjerą, kad pagal Belgijos teisės aktus būtų suteikta teisė išeiti į pensiją nesulaukus pensinio amžiaus.

Teisinis pagrindas

Bendrijos teisės aktai

3 Pagal Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 1 ir 2 dalis (toliau – Pareigūnų nuostatai), kurios galiojo bylos faktinių aplinkybių atsiradimo metu:

„1. Pareigūnas, kuris nutraukia Bendrijų tarnybą, siekdamas:

— pradėti tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje arba tarptautinėje organizacijoje, kuri yra sudariusi sutartį su Bendrijomis,

— pagal darbo sutartį arba savarankiškai užsiimti veikla, už kurią jis įgyja teisę gauti pensiją pagal sistemą, dėl kurios administracinės institucijos sudarė susitarimą su Bendrijomis,

turi teisę, kad Bendrijoje ištarnauto laiko pensijos statistinis ekvivalentas būtų perduotas administracijos ar organizacijos pensijų fondui, kuris jam moka ištarnauto laiko pensiją atsižvelgiant į veiklą, kuria jis užsiėmė pagal sutartį arba savarankiškai.

2. Pareigūnas, kuris tarnybą Bendrijose pradeda:

— nutraukęs tarnybą valstybės administracijoje, nacionalinėje ar tarptautinėje organizacijoje

arba

— užsiėmęs veikla pagal darbo sutartį ar savarankiškai,

po paskyrimo turi teisę, kad Bendrijoms būtų perduotas ištarnauto laiko pensijos statistinis ekvivalentas arba vienodo tarifo išpirkimo vertė, į kurią pareigūnas įgyja teisę dėl tokios tarnybos arba veiklos.

Tokiu atveju institucija, kurioje dirba pareigūnas, atsižvelgdama į jo klasę, nustato, kiek pensijų draudimo stažo, įgyto tarnybos pagrindu, metų jam bus priskaičiuota pagal Bendrijos pensijų sistemą už ankstesnį jo darbo stažą bei remiantis statistiniu ekvivalentu arba vienodo tarifo išpirkimo verte." (Neoficialus vertimas)

Nacionalinės teisės aktai

4 Pagal 1991 m. gegužės 21 d. Įstatymo, nustatančio tam tikrus santykius tarp Belgijos pensijų sistemų ir pagal tarptautinę viešąją teisę veikiančių institucijų pensijų sistemų (1991 m. birželio 20 d. *Moniteur belge*, toliau – 1991 m. Įstatymas), 3 straipsnį:

„Kiekvienas pareigūnas, institucijos sutikimu, turi teisę prašyti, kad institucijai būtų pervesta senatvės pensijos suma, susijusi su kitomis tarnybomis ir ankstesniais laikotarpiais prieš jam įsidarbinant institucijoje."

5 Tačiau remdamasis minėto įstatymo 9 straipsniu suinteresuotasis asmuo gali atsiimti savo prašymą pervesti senatvės pensijos teises pagal Belgijos sistemą. Sprendimas atsiimti yra galutinis ir neatšaukiamas.

6 Pagal 1991 m. Įstatymo 2 straipsnio 1 dalies 5 punktą „pareigūnas" apibrėžiamas kaip „bet kuris personalo narys, kuriam taikoma institucijos pensijų sistema ir kurio teisių į senatvės pensiją pervedimo nereglamentuoja specialus reglamentas arba susitarimas". Pagal 2 straipsnio 1 dalies 1 punktą sąvoka „institucija" reiškia „Bendrijos institucijas ir Pareigūnų tarnybos nuostatų bei kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygų taikymo tikslu jiems prilygintus organus, taip pat kitas Bendrijos organizacijas, kurių pensijų sistema suteikia paskirtiems pareigūnams teisę prašyti pervesti teises į senatvės pensiją, įgytas iki jiems įsidarbinant šioje institucijoje, į institucijos pensijų kasą".

7 2003 m. vasario 10 d. Įstatymo, reglamentuojančio teisių į senatvės pensiją pervedimą tarp Belgijos pensijų sistemos ir pagal viešąją tarptautinę teisę veikiančių institucijų pensijų sistemos (2003 m. kovo 27 d. *Moniteur belge*, toliau – 2003 m. Įstatymas) 14 straipsnis numato galimybę ateityje pareigūnui, paliekančiam tarnybą Europos Bendrijose ir siekiančiam vykdyti profesinę veiklą Belgijoje, prašyti pervesti į Belgijos sistemą pagal Bendrijos sistemą įgytų teisių į pensiją statistinį ekvivalentą, arba vienodo tarifo išpirkimo vertę, kuri atitinka į minėtą sistemą sumokėtus mokėjimus.

8 Pagal 2003 m. Įstatymo 29 straipsnį šis įstatymas įsigalioja 2002 m. sausio 1 d. ir taikomas nuo šios datos paduotiems prašymams dėl pervedimo.

9 Be to, 1996 m. gruodžio 23 d. Karaliaus nutarimo dėl 1996 m. liepos 26 d. Įstatymo dėl socialinės apsaugos modernizavimo ir pensijų teisinių sistemų patikimumo užtikrinimo 15, 16 ir 17 straipsnių įgyvendinimo (1997 m. sausio 17 d. *Moniteur belge*, toliau – Karaliaus nutarimas) 4 straipsnio 2 dalies pirmoji pastraipa nustato:

„Norėdamas gauti senatvės pensiją nesulaukus pensinio amžiaus pagal 1 dalį suinteresuotasis asmuo turi pateikti įrodymus dėl ne mažesnio kaip 35 metų darbo stažo, kuriuo remiantis jam gali būti suteikta teisė į pensiją pagal šį nutarimą, 1990 m. liepos 20 d. Įstatymą, Karaliaus nutarimą Nr. 50, Belgijos sistemą, skirtą darbininkams, tarnautojams, šachtininkams, jūreiviams arba savarankiškai dirbantiems asmenims, Belgijos sistemą, taikomą viešosios tarnybos ar nacionalinės Belgijos geležinkelių įmonės personalui, arba remiantis bet kuria kita Belgijos sistema."

Pagrindinė byla ir prejudicinis klausimas

10 G. My, Italijos pilietis, gimęs 1941 m. vasario 20 d., 19 metų mokėjo į Belgijos pagal darbo sutartį dirbančių darbuotojų socialinės apsaugos sistemą, o nuo 1974 m. birželio 1 d. pradėjo dirbti Europos Bendrijų Tarybos tarnyboje pareigūnu, kuriuo dirbo iki 2001 m. kovo 31 dienos.

11 1992 m. kovo mėn. suinteresuotasis asmuo, remdamasis 1991 m. įstatymu, paprašė ONP pervesti Belgijos sistemoje įgytas teises į pensiją į Europos Bendrijų sistemą. 1992 m. spalio mėn. ši tarnyba jį informavo apie jo pervestinas teises į pensiją.

12 Tačiau 2000 m. spalio mėn. Taryba informavo minėtą tarnybą, kad G. My nusprendė atsisakyti pervesti savo pagal Belgijos teisės aktus įgytas teises į senatvės pensiją, remdamasis 1991 m. Įstatymo 9 straipsniu. 2000 m. spalio 17 d. G. My adresuotu laišku ONP pareiškė, kad ji atsižvelgė į šį atsisakymą.

13 2000 m. spalio 20 d. G. My pagal Karaliaus nutarimo 4 straipsnio 2 dalį paprašė pasinaudoti teise išeiti į senatvės pensiją nesulaukus pensinio amžiaus.

14 2001 m. gegužės 2 d. sprendimu ONP atmetė šį prašymą remdamasi tuo, kad suinteresuotasis asmuo neturėjo 35 metų darbo stažo Karaliaus nutarimo 4 straipsnio 2 dalies prasme, kad jam galėtų būtų suteikta teisė išeiti į senatvės pensiją nesulaukus pensinio amžiaus. Tuo klausimu ši tarnyba atsisakė atsižvelgti į G. My 27 darbo Europos Bendrijų institucijoje metus, nes Pareigūnų tarnybos nuostatuose esanti sistema nebuvo numatyta Belgijos teisės aktuose.

15 Kadangi *Tribunal du travail de Bruxelles* suabejojo dėl, pirma, 1991 m. Įstatymo atitikties Pareigūnų tarnybos nuostatams ta dalimi, kuria jie neužtikrina teisių į senatvės pensiją pervedimo iš Bendrijos sistemos į nacionalinę sistemą, taip pat, antra, Karaliaus nutarimo 4 straipsnio 2 dalies atitikties darbuotojų judėjimo laisvės ir nediskriminacijos principams bei EB sutarties Sąjungos piliečiams garantuojamoms teisėms ta dalimi, kuria pagal ją neleidžiama atsižvelgti į vykdytą veiklą Bendrijos institucijoje, šis teismas nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir Teisingumo Teismui užduoti prejudicinį klausimą:

„Ar nacionalinės normos, pavyzdžiui, (1991 m. įstatymas ir Karaliaus nutarimo) 4 straipsnio 2 dalis, arba nuostatų <...> VIII priedo 11 straipsnis neprieštarauja Europos Sąjungos steigimo sutarties 2, 3, 17, 18, 39, 40, 42, 283 straipsniams ir Reglamento (EEB) Nr. 1612/68 7 straipsniui <...>:

a) ta dalimi, kuria šios nacionalinės nuostatos ir šie nuostatai neleidžia Europos Sąjungos piliečiui, kaip ir pareiškėjui, savo profesinę karjerą vykdžiusiam iš

pradžių įmonėje arba valstybės viešojoje tarnyboje, vėliau – Europos Sąjungos viešojoje tarnyboje, arba atvirkščiai, palyginti pensijos naudą, kurią jis galėtų gauti nacionalinėje arba Europos sistemoje, pervesdamas teises, įgytas kitose sistemose, bei remdamasis šiuo palyginimu paprašyti pervesti šias teises iš nacionalinės sistemos į Europos sistemą, arba atvirkščiai – iš Europos į nacionalinę;

b) ta dalimi, kuria šios nuostatos, nustatydamos, kad suinteresuotasis asmuo turi aiškiai atsisakyti pervesti teises iš Belgijos sistemos į Europos sistemą arba ta linkme nukreipdamos administracinę praktiką, neatlikus minėto palyginimo, klaidina arba gali suklaidinti suinteresuotąjį darbuotoją; ir

c) ta dalimi, kuria šios nacionalinės nuostatos neleidžia, suteikiant nacionalinę pensiją nesulaukus pensinio amžiaus, atsižvelgti į darbo Europos Sąjungos institucijose metus?“

Dėl prejudicinio klausimo

Dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priimtinumo

16 Visų pirma Nyderlandų vyriausybė mano, kad prašymas priimti prejudicinį sprendimą yra nepriimtinas, nes nutarime dėl prejudicinio sprendimo trūksta informacijos apie pagrindinės bylos faktines ir teisines aplinkybes.

17 Šiuo klausimu primintina, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką, atsižvelgiant į poreikį nacionaliniam teisėjui pateikti naudingą Bendrijos teisės išaiškinimą, reikia, kad pastarasis apibrėžtų faktines ir teisines aplinkybes, kuriomis pateikiami jo užduodami klausimai, arba bent paaiškintų faktines prielaidas, kuriomis šie klausimai paremti, kad Teisingumo Teismas galėtų pateikti naudingus atsakymus, o valstybių narių vyriausybėms ir kitoms suinteresuotosioms šalims būtų suteikta galimybė pateikti savo pastabas pagal Teisingumo Teismo Statuto 23 straipsnį (žr., visų pirma, 2000 m. balandžio 11 d. Sprendimo *Deliège*, C-51/96 ir C-191/97, Rink. p. I-2549, 30 ir 31 punktus).

18 Šiuo atveju iš pagrindinėje byloje dalyvaujančių šalių – Graikijos vyriausybės, Nyderlandų vyriausybės ir Komisijos – pateiktų pastabų matyti, kad nutarime dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija leidžia joms naudingai priimti poziciją dėl Teisingumo Teismui pateikto klausimo. Be to, nutartyje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą pateikta informacija buvo papildyta bylos medžiaga, kurią pateikė nacionalinis teismas, ir Teisingumo Teismui pateiktomis rašytinėmis pastabomis. Valstybių narių vyriausybėms ir kitoms suinteresuotosioms šalims buvo pateikta šios informacijos visuma, pakartota posėdžio pranešime, kuriame pastarosios galėjo prireikus papildyti savo pastabas.

19 Taigi Nyderlandų vyriausybės pareikštas prieštaravimas atmestinas.

20 Antra, ONP mano, kad, įsigaliojus 2003 m. Įstatymui, išnyko prašymo priimti prejudicinį sprendimą objektas, todėl jis yra nepriimtinas tiek, kiek, jos nuomone, šis įstatymas numato galimybę Europos Bendrijų pareigūnams prašyti pervesti pagal Bendrijos sistemą įgytas pensijos teises į Belgijos sistemą, o tai leidžia atsižvelgti į pareigūno tarnybos Bendrijos institucijoje laikotarpius, kad būtų suteikta teisė į nacionalinę senatvės pensiją nesulaukus pensinio amžiaus.

21 Kaip šiuo klausimu teigė ONP, net jei 2003 m. Įstatymas leidžia atsižvelgti į laikotarpius, kai buvo daromi mokėjimai į Bendrijos sistemą, net kai, kaip pagrindinėje byloje, suinteresuotasis asmuo neprašė pervesti savo pensijos teisių iš Bendrijos sistemos į Belgijos sistemą, iš bylos medžiagos matyti, jog G. My 2000 m. spalio 20 d. padavė prašymą išeiti į pensiją nesulaukus pensinio amžiaus, t. y. likus daugiau nei vieneriems metams iki įsigaliojant 2003 m. Įstatymui. Taigi remiantis 29 straipsniu šis įstatymas įsigaliojo 2002 m. sausio 1 d. ir pateiktiems prašymams pervesti taikomas tik po šios datos.

22 Taigi ONP pateiktas prieštaravimas taip pat atmestinas.

23 Galiausiai Komisija mano, kad dvi pirmos klausimo dalys dėl teisių į pensiją pervedimo iš esmės nėra susijusios su pagrindine byla, nes ji išimtinai susijusi su tuo, ar turi būti atsižvelgta į suinteresuotojo asmens 27 darbo metus Taryboje, kad jam būtų suteikta teisė išeiti į pensiją nesulaukus pensinio amžiaus pagal Belgijos teisės aktus. Tik dėl šios pastarosios dalies reikalingas Teisingumo Teismo atsakymas.

24 Dėl to reikia pažymėti, kad pagal nusistovėjusią teismo praktiką Teisingumo Teismui ir nacionaliniam teismui bendradarbiaujant pagal EB 234 straipsnį, tik bylą nagrinėjantis nacionalinio teismo teisėjas, kuriam tenka atsakomybė priimti sprendimą, atsižvelgdamas į bylos ypatumus, gali įvertinti tai, ar būtina pateikti prašymą priimti prejudicinį sprendimą, kad galėtų priimti savo sprendimą, bei Teisingumo Teismui pateikiamų klausimų tinkamumą. Vadinasi, kai prejudiciniai klausimai yra susiję su Bendrijos teisės aiškinimu, Teisingumo Teismas iš esmės turi priimti sprendimą (žr. šiuo klausimu 1995 m. gruodžio 15 d. Sprendimo *Bosman*, C-415/93, Rink. p. I-4921, 59 punktą ir 2002 m. vasario 19 d. Sprendimo *Arduino*, C-35/99, Rink. p. I-1529, 24 punktą).

25 Tačiau Teisingumo Teismas taip pat nurodė, kad išimtinėmis aplinkybėmis siekdamas įvertinti, ar byla jam teisminga, jis gali nagrinėti sąlygas, kuriomis nacionalinis teismas perdavė bylą (žr. šiuo klausimu 1981 m. gruodžio 16 d. Sprendimo *Foglia*, 244/80, Rink. p. 3045, 21 punktą). Teisingumo Teismas gali atsisakyti priimti prejudicinį sprendimą dėl jam nacionalinio teismo teisėjo pateikto klausimo, tik jeigu yra akivaizdu, kad nacionalinio teismo prašymas išaiškinti Bendrijos teisę niekaip nesusijęs su pagrindinės bylos faktais ar objektu, kai problema yra hipotetinė, arba kai Teisingumo Teismas neturi faktinės ar teisinės informacijos, būtinos naudingai atsakyti į jam pateiktus klausimus (pirmiausia žr. minėtų sprendimų *Bosman* 61 punktą ir *Arduino* 25 punktą).

26 Taigi, kaip jau buvo konstatuota, pagal pagrindinės bylos medžiagą G. My savo pagal Bendrijos sistemą įgytų teisių į pensiją pervesti į Belgijos sistemą niekad neprašė, o vien siekė gauti nacionalinę pensiją nesulaukęs pensinio amžiaus. Šiuo klausimu G. My ginčija ONP atsisakymą atsižvelgti į 27 metų darbo Tarybos pareigūnu stažą, apskaičiuojant 35 tarnybinės karjeros metus, kaip tai nustatyta Karaliaus nutarimo 4 straipsnio 2 dalyje, nuo kurių priklauso minėtos teisės į pensiją suteikimas.

27 Darytina išvada, kad pagrindinė byla yra susijusi tik su klausimu, ar Bendrijos teisė įpareigoja Belgijos valdžios institucijas atsižvelgti į G. My veiklos, vykdytos tiek pagal Belgijos, tiek pagal Bendrijos pensijų sistemą, laikotarpius.

28 Šiomis sąlygomis į pirmas dvi pateikto klausimo dalis atsakyti nereikia.

Dėl atsižvelgimo į veiklos Europos Bendrijose laikotarpius

— Dėl EB 2, EB 3, EB 40 ir EB 283 straipsnių

29 Kaip Teisingumo Teismas jau nurodė (1987 m. rugsėjo 29 d. Sprendimo *Giménez Zaera*, 126/86, Rink. p. 3697, 11 punktas ir 1992 m. kovo 11 d. Sprendimų *Compagnie commerciale de l'Ouest ir kt.*, C-78/90 iki C-83/90, Rink. p. I-1847, 17 ir 18 punktai), EB 2 ir 3 straipsniai nustato bendrus tikslus, kurie aiškinami kitose Sutarties nuostatose. Jie negali būti taikomi atskirai nuo konkretesnių prejudiciniame klausime minėtų Sutarties nuostatų.

30 Taip pat EB 40 ir EB 283 straipsniai yra tik teisinis pagrindas, kuriuo remdamasi Taryba atitinkamai priima priemones, reikalingas įgyvendinti EB 39 straipsniu garantuojamą darbuotojų judėjimo laisvę bei Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatus ir kitų Europos Bendrijų tarnautojų įdarbinimo sąlygas.

31 Taigi šioje byloje EB 2, EB 3, EB 40 ir EB 283 straipsniai nėra svarbūs.

— Dėl EB 17 ir EB 18 straipsnių

32 Sąjungos pilietybę nustatantis EB 17 straipsnis tik numato, kad Sąjungos piliečiai naudojasi šios Sutarties suteiktomis teisėmis bei vykdo jos nustatytas pareigas. Šiuo požiūriu jis negali būti taikomas atskirai nuo konkrečių Sutarties nuostatų, kurios reglamentuoja Sąjungos piliečių teises ir pareigas.

33 EB 18 straipsnis tik bendrai nustato teisę kiekvienam Sąjungos piliečiui laisvai judėti ir apsigyventi valstybių narių teritorijoje, o EB 39 straipsnyje pateikiama konkreti sąvoka, susijusi su darbuotojų judėjimo laisve. Bet kadangi prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikęs teismas taip pat Teisingumo Teismo klausia dėl pastarosios nuostatos aiškinimo, visų pirma reikia išnagrinėti šį klausimą (žr. 2002 m. lapkričio 26 d. Sprendimo *Oteiza Olazabal*, C-100/01, Rink. p. I-10981, 26 punktą).

— Dėl EB 42 straipsnio

34 EB 42 straipsnis patiki Tarybai uždavinį įsteigti sistemą, leidžiančią darbuotojams įveikti kliūtis, kurios gali atsirasti dėl socialinės apsaugos srityje priimtų nacionalinių taisyklių. Šią pareigą Taryba iš esmės įvykdė priimdama 1971 m. birželio 14 d. reglamentą (EEB) Nr. 1408/71 dėl socialinės apsaugos sistemų taikymo pagal darbo sutartį dirbantiems asmenims ir jų šeimos nariams, judantiems Bendrijoje, pakeistą ir atnaujintą 1996 m. gruodžio 2 d. Reglamentu (EB) Nr. 118/97 (OL 1997, L 28, p. 1).

35 Taigi, kaip Teisingumo Teismas nusprendė 2000 m. spalio 3 d. Sprendime *Ferlini* (C-411/98, Rink. p. I-8081, 41 punktas), Europos Bendrijų pareigūnai negali būti laikomi darbuotojais Reglamento Nr. 1408/71 prasme, nes jiems netaikomi nacionalinės teisės aktai socialinės apsaugos srityje, kaip to reikalauja šio reglamento 2 straipsnio 1 dalis, kurioje apibrėžiama jo taikymo asmenims sritis.

36 Taigi G. My situacijai netaikomas nei EB 42 straipsnis, nei Reglamentas Nr. 1408/71.

— Dėl EB 39 straipsnio ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnio

37 Pagal nusistovėjusią teismų praktiką Europos Bendrijų pareigūnas turi darbuotojo migranto statusą. Iš tikrųjų Bendrijos pilietis, dirbantis ne savo kilmės valstybėje narėje, nepraranda darbuotojo statuso EB 39 straipsnio 1 dalies prasme dėl to, kad dirba tarptautinėje organizacijoje, net jeigu jo atvykimo ir apsigyvenimo sąlygas įdarbinimo valstybėje konkrečiai reglamentuoja tarptautinė konvencija (1989 m. kovo 15 d. Sprendimų *Echternach ir Moritz*, 389/87 bei 390/87, Rink. p. 723, 11 punktas; 1993 m. gegužės 27 d. Sprendimo *Schmid*, C-310/91, Rink. p. I-3011, 20 punktas ir minėto sprendimo *Ferlini* 42 punktas).

38 Taigi darbuotojui, kuris yra valstybės narės pilietis, kaip G. My, negali būti atimtos EB 39 straipsniu bei Reglamentu Nr. 1612/68 suteiktos teisės ir socialinės privilegijos (žr. 1983 m. liepos 13 d. Sprendimo *Forcheri*, 152/82, Rink. p. 2323, 9 punktą; minėtų sprendimų *Echternach ir Moritz* 12 punktą, *Schmid* 22 punktą, *Ferlini* 43 punktą).

39 Tačiau iš bylos medžiagos matyti, kad devynerių metų atvykęs į Belgiją G. My vykdė visą savo profesinę karjerą Belgijos teritorijoje, iš pradžių dirbdamas pagal darbo sutartis įvairiose Belgijos įmonėse, o vėliau ir iki pat pensinio amžiaus — pareigūnu Tarybos generaliniame sekretoriate.

40 Taigi su darbuotojų judėjimo laisve susijusios Sutarties nuostatos, būtent EB 39 straipsnis, negali būti taikomi valstybės narės išimtinai vidaus situacijose (1997 m. birželio 5 d. Sprendimo *Uecker ir Jacquet*, C-64/96 ir C-65/96, Rink. p. I-3171, 16 punktas ir jame minėti sprendimai).

41 Siekdama vis dėl to nustatyti ryšį su viena iš EB 39 straipsnyje nurodytų situacijų, Komisija tvirtina, kad veiklos laikotarpis viešojoje tarptautinėje tarnyboje, šiuo atveju – Europos Sąjungos, turi būti prilygintas valstybės tarnybos, atliktos kitoje valstybėje narėje, laikotarpiui.

42 Tokia teisinė fikcija, kaip tai išplaukia iš generalinio advokato išvados 85–89 punktų, negali būti paremta Sutarties nuostatomis, susijusiomis su darbuotojų judėjimo laisve.

43 Vadinasi, G. My situacijai taip pat netaikomas EB 39 straipsnis ir Reglamento Nr. 1612/68 7 straipsnis.

— Dėl Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalies ir EB 10 straipsnio

44 Teisių į pensiją pervedimo sistema, kaip nustatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje, leidžiančia koordinuoti nacionalines sistemas ir

Bendrijos pensijų sistemą, siekiama palengvinti nacionalinių darbuotojų, dirbančių privačiame ar viešame sektoriuje, judėjimą į Bendrijos administraciją ir taip užtikrinti, kad Bendrija turėtų kuo geresnes galimybes pasirinkti kvalifikuotą bei tinkamą patirtį turintį personalą (1981 m. spalio 20 d. Sprendimo *Komisija prieš Belgiją*, 137/80, Rink. p. 2393, 11 ir 12 punktai).

45 Teisingumo Teismas nusprendė, kad atsisakydama imtis priemonių, reikalingų pervesti į Bendrijos pensijų sistemą pagal nacionalinę sistemą įgytų teisių į pensiją statistinį ekvivalentą arba vienodo tarifo išpirkimo vertę, kaip tai numatyta Pareigūnų tarnybos nuostatų VIII priedo 11 straipsnio 2 dalyje, valstybė narė gali apsunkinti nacionalinių pareigūnų, turinčių tam tikrą darbo stažą, įdarbinimą Bendrijoje, atsižvelgiant į tai, kad dėl tokio perėjimo iš nacionalinės tarnybos į Bendrijos tarnybą iš jų bus atimtos teisės į pensiją, į kurias jie turėtų teisę, jeigu nebūtų sutikę įsidarbinti Bendrijoje (minėto sprendimo *Komisija prieš Belgiją* 19 punktas).

46 Taigi taip yra ir tuo atveju, kai vertinant, ar pagal jos sistemą atsirado teisė į pensiją nesulaukus pensinio amžiaus, valstybė narė atsisako atsižvelgti į pagal Bendrijos pensijų sistemą vykdytos veiklos laikotarpius.

47 Konstatuotina, kad nacionalinės teisės aktai, kaip ir nagrinėjami pagrindinėje byloje, gali apsunkinti profesinę veiklą Europos Sąjungos institucijoje ir nuo jos atgrasinti, nes priimdamas tokios institucijos pasiūlymą dirbti darbuotojas, anksčiau priklausęs nacionalinei pensijų sistemai, gali prarasti galimybę pasinaudoti pagal šią sistemą

senatvės pensija, į kurią jis turėtų teisę, jeigu nebūtų sutikęs priimti šio darbo pasiūlymo.

48 Atsižvelgiant į lojalaus bendradarbiavimo ir pagalbos pareigą, kurią valstybės narės turi Bendrijos atžvilgiu ir kurią išreiškia EB 10 straipsnyje nustatyta pareiga padėti jai atlikti savo uždavinius, su tuo negalima sutikti.

49 Taigi į klausimą reikia atsakyti, kad EB 10 straipsnis, siejant jį su Pareigūnų nuostatais, turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos neleidžiama atsižvelgti į Bendrijos piliečio Bendrijos institucijoje išdirbtus metus, pagal nacionalinę sistemą jam suteikiant teisę gauti pensiją nesulaukus pensinio amžiaus.

50 Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, į klausimą dėl EB 18 straipsnio išaiškinimo atsakyti nebūtina.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

51 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą dėl prejudicinio sprendimo pateikusio teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų

klausimą turi spręsti pastarasis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (antroji kolegija) nusprendžia:

EB 10 straipsnis, siejant jį su Europos Bendrijų pareigūnų tarnybos nuostatais, turi būti aiškinamas taip, kad jis draudžia nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos neleidžiama atsižvelgti į Bendrijos piliečio Bendrijos institucijoje išdirbtus metus, pagal nacionalinę sistemą jam suteikiant teisę gauti pensiją nesulaukus pensinio amžiaus.

Parašai.